

อุปการณ์ แห่งความสำเร็จ ของพระเจ้า

By Songsak Siriwangsanti

ยชว. 2:1, 23-24

“ต่อมาโยชูวาบุตรนูนใช้ชาย 2 คน จากเมืองซีร์ธิม เป็นการลับให้ไปสอดแนม...คนทั้งสองก็ไป เข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณีชื่อราหับ”

ยชว. 2:1

“ชายทั้งสองคนก็ลงจากภูเขาไปหาโยชูวาและกล่าวแก่ โยชูวา ว่า พระเจ้ามอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว แล้วยิ่งกว่านั้นอีกชาวบ้านชาวเมืองในแผ่นดินนั้นก็มีใจกล้าไปเพราะเราเป็นเหตุ”

ยชว. 2:23-24

พระเยซูคริสต์ บุ

- ทรงเป็นบุตรที่รักเป็นต้นแบบแห่งความโปรดปราน
  - ทรงยินยอมสนองแผนการความรอด
- ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระปัญญาและศักยภาพ
ในทุกด้านจากพระบิดา

ทุกคนที่รู้จักพระเจ้าชัดเจน เขาจะยินยอมพร้อมสนอง
การทรงเรียก ตามแผนการและพระประสงค์

รู้ว่าพระเจ้าประสงค์อะไร?

ตัวเขาเป็นใคร?

พระเจ้าจึงจะ **“ทรงประทาน”**

ปัจจัยทั้ง 2 ประการด้วยเช่นกัน

โยชวา บ

ต้องบุกเข้าดินแดนคานาอัน

แต่จุดยุทธศาสตร์ที่เปิดสู่คานาอันคือ เมืองเยรีโค

...

อริชชาน "ขอ" และส่งผู้สอดแนม เข้าไป "หา" คำตอบ

และได้รับคำตอบจากราหับ เป็นดังหมายสำคัญ

ให้สามารถ "เคาะ" ลงมือบุกเข้าไปได้

นางราหับ

เป็นหญิงโสเภณีชาวคานาอัน
และอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับอิสราเอล

...

แต่พระเจ้าโปรดปรานที่จะ “เลือก” เป็นอุปกรณ์
แห่งความสำเร็จในแผนการ เพราะ “ราหับ”
มี 4 ประการเหล่านี้

1. มุมมองเมื่อ รู้จักพระเจ้า

...

ทำไมเราหับยอม
ทรยศ ขัดคำสั่งของ
กษัตริย์เยรีโค?

“ฝ่ายกษัตริย์เมือง
เยรีโคจึงใช้คนไปสั่ง
ราหับว่า จงส่งคน
เหล่านั้นซึ่งมาหาเจ้า
ออกมาให้เรา เพราะ
เขามาเพื่อจะ
สอดแนมดูแผ่นดิน
ของเรา”

ยชว. 2:2-3

ราหับรู้จักพระเจ้า

จากเรื่องราวราชกิจอัศจรรย์ตลอดจนชัยชนะ
ของพระองค์ในอดีต

...

“เพราะเราทั้งหลายได้ยิน
เรื่องที่พระเจ้าทรงกระทำ
ให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้า
ท่าน และเรื่องที่ท่านกระทำ

แก่กษัตริย์ทั้งสองคน ของคน
อาโมไรท์ เพราะพระยาเวห์พระเจ้า
ของท่าน เป็นพระเจ้าของสวรรค์
เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง”

ยชว. 2:10-11

มีความกลัว (ยำเกรง)

พระเจ้า

พระเจ้าทรง **“ยิ่งใหญ่สูงสุด”**
ทรงกระทำได้ทุกสิ่ง ทุกชีวิต
ทุกสถานการณ์ขึ้นอยู่กับ

พระองค์

“เพราะค่าไถ่ชีวิตของเรานั้น
แพง และไม่เคยพอเลย ที่เขา
จะมีชีวิตเรื่อยไปเป็นนิรันดร์”

สดด. 49:8

“แต่พระเจ้าจะทรงไถ่
จิตวิญญาณของข้าพเจ้า
จากฤทธานุภาพของแดน
ผู้ตายเพราะพระองค์
ทรงรับข้าพเจ้าไว้”

สดด. 49:15

วันนี้เรารู้จักพระเจ้ามากพอจะ มองเห็นความยิ่งใหญ่นี้...หรือไม่?

เมื่อใครมาถึงจุดนี้ยำเกรงพระเจ้าจะ
ทรงเมตตาเปิดเผยความจริงที่ลึกลับ
ในแผนการ สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น
ตลอดจนวิธีการ ทางออกให้เขาสามารถ
ตอบสนอง เมื่อพระองค์ทรงเรียก
และทรงนำ

“ดิฉันทราบแล้วว่า
พระเจ้าประทานแผ่นดิน
นี้แก่ท่าน ความคร่ำ
กลัวต่อท่านได้ตกอยู่บน
เราทั้งหลาย”

สดด.49:15

มีความกล้าในพระเจ้า

เพราะเราหับย่ำเกรงพระเจ้า นางจึงไม่กลัวสิ่งใดอีกต่อไป
เรามักกลัวอะไรบ้าง ที่ส่งผลให้เรา “ไม่กล้า”
หรือกลับ “กล้าอย่างไม่ถูกต้อง”?

...

คนอธรรมที่มีอำนาจ / ความจริง / การลุ่มหลง /
สถานการณ์ที่ควบคุมไม่ได้และไม่พึงประสงค์

ความกล้าในพระเจ้า

สร้างสรรค์ มั่นคงถาวร

- เปิดประตู; ตาใจ, ความคิด, โอกาส
- ปลุกชีวิต; เกิดการเคลื่อนไหว,
กระตือรือร้น, กระตุ้นคนรอบข้าง

วันนี้ความกลัวและ

ความกล้าของเราต้องถูกต้องและสมดุล

2. สติปัญญา

ทำไมเราหับ สามารถรอดพ้นสถานะการวิกฤต

จากคำสั่งของ กษัตริย์เยรีโคได้?

...

เพราะทุกสถานการณ์ล้วนมาจากพระเจ้า

พระองค์เองจะทรงเข้ามาแก้ไข ประทานทางออก

ด้วยการแทรกแซง และให้ปัญญาต่อ บุคคล

ที่อยู่ในแผนการของพระองค์

เราหับ “ใช้ปัญญา” รับมือต่อสถานการณ์นี้อย่างไร?

ใช้ในเวลาที่เหมาะสม

“แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสียแล้วจึงกล่าวว่า “มีผู้ชายมาหาข้าพเจ้าจริง แต่พวกเขามาจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ เมื่อจะปิดประตูเมือง

ในเวลาพลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหน ข้าพเจ้าไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา”

ยชว. 2:4-5

จงยอมรับ ยอมเข้าส่วน
ในทุกสถานการณ์ที่พระเจ้านำและจัดเตรียม

เลือกทำสิ่งดีที่สุด

“แต่หญิงนั้นได้พา
คนทั้งสองขึ้นไปบน
ดาดฟ้า แล้วซ่อนตัว
เขาไว้ใต้ต้นป่าน...”

ยชว. 2:6

“แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อนเขาทั้ง
สองลงทางหน้าต่าง...นางจึงบอกพวก
เขาว่า ‘จงไปที่ภูเขา...ซ่อนตัวอยู่ที่นั่น
3 วัน จนกว่าผู้ไล่ตามจะกลับ แล้วค่อย
ออกเดินทางต่อ’

ยชว. 2:15-16

จง **“เลือกกระทำ”** ในสิ่งที่เป็นแผนการและ
“พระประสงค์” ของพระเจ้าให้มากที่สุด

ทำอย่างไรจึงจะได้รับ...ปัญญาประทานจากพระเจ้า?

ราหับ รู้จักพระเจ้า...มีความยำเกรง

“ความ
ยำเกรงพระเจ้า
เป็นการ
สอนให้เกิด
ปัญญา”

สภษ. 15:33)

พูดใดยำเกรงพระเจ้าเขาจะ...

- “กลัว” การละเมิดความยิ่งใหญ่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ระมัดระวัง ละทิ้งหลักเลียงสิ่งใดๆ ที่จะก้าวล่วงละเมิดพระเจ้า
- “กล้า” พยายามเลือกทำสิ่งที่ดี ดียอดเยี่ยม เพื่อจะเป็นที่พอพระทัย พระเจ้า

3. มออบอติศ

ทำไม ราหับ ยอมเสี่ยงอันตรายเช่นนี้ ?

...

ราหับ มีความห่วงใยครอบครัว และทุกคนในสายสัมพันธ์
จึงยอมอุทิศตัวเพื่อ คนเหล่านั้น!!!!

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะไว้วางใจเจาะจง เลือกราหับ

“เมื่อดิฉันได้สำแดงความเมตตาต่อท่านแล้ว ขอไว้ชีวิตบิดา
มารดาพี่น้องชายหญิง และทุกคนที่เป็นวงศ์ญาตินี้”

ยชว. 2:15-16

การอุทิศตัว

ทำให้กระบวนการความรอด...มีความหมายครบบริบูรณ์

- **สะท้อนความรักของพระเจ้า**

ราห์บเปรียบดั่งพระเยซูคริสต์ ผู้ยอม สละ เพื่อผู้อื่น

“ชีวิตของเรา เพื่อชีวิตของเจ้านะ หรือ?”

- **สมดุลในการรับและให้**

“รับความรอด”.....พระเจ้าประทานความรอดให้ก่อน

“ส่งผ่านความรอด”...พระเจ้าประสงค์ให้ผู้รับความรอดแล้วจะอุทิศตัว
ช่วยผู้อื่น ให้รับสิ่งที่เขาเคยรับ จากพระองค์แล้ว

"เป็นปัจจัยสำคัญ

ต่อกระบวนการ**ความรอด**"

ถ้าเราเลือก...

• **เลี้ยง / อุทิศ**

จะมีคนรอด ภารกิจจะเบา
เราปลอดภัย อย่าง
นำอัครธรรม

• **เลี้ยง / อดอด**

จะมีคนพินาศมากขึ้น เราจะไม่
พบหมายสำคัญจากพระเจ้า
และเราย่อมนจะล้มเหลวเพราะ
แผนการล่องลอย

4. มั่นคงซื่อสัตย์

นางราหับปรารถนาจะสำแดงความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า
"บัดนี้ขอท่านสาบานให้ดิฉันในพระนามพระเจ้า"

พระเจ้าจึงทรงกำหนดเงื่อนไขพันธสัญญา
แห่งความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

- ผูกตายแดง เป็นสัญลักษณ์
- อยู่รวมกัน ตลอดเวลา
- ปกป้อง เรื่องการ สอดแนม แผนการ บุคไว้เป็นความลับ

วันนี้...พระเจ้า ตั้งเงื่อนไขพันธสัญญา แห่งความไว้วางใจนี้ “กับเรา” ด้วย

- รักษาอัตลักษณ์ แห่งคนของข้าวประเสริฐ
- การอยู่ร่วมกันเป็นเอกภาพ รวบรวมคนเข้ามา
- รักษาสิ่งสารพัด และส่งต่อ

ราหับ...ถูกเลือกเป็น

- **หมายสำคัญเจาะจง**
- **หมายสำคัญยิ่งใหญ่**

ยืนยันชัยชนะให้โยชูวา

**1 ใน 4 แม่ที่สำคัญในประวัติศาสตร์
ความรอด ผู้ให้กำเนิดกษัตริย์ ดาวิด
ต้นพงศ์พันธุ์ของพระเยซูคริสต์**

ราหับ + ลัลโมน

โบอาส + นางรูธ

โอบด > เจสซี > K. ดาวิด

พระเจ้ามอองหา คนแบบนี้!

“มีมุมมอง” ชัดเจนในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
มีและรู้จักใช้ “ใช้ปัญญา” ที่ทรงประทาน
“ยอมอุทิศตัว” ตัวเพื่อภารกิจแห่งเป้าหมาย
ด้วยความ “ซื่อสัตย์” เช่นนางราหับผู้นี้